

Όλα ως πρώτη εντύπωση φαινόταν κάπως παράξενα εδώ που βρισκόμουν, αλλά και...
περίεργα-γνώριμα τα περισσότερα
που έβλεπα !... Τα τοπία, μου φαινόταν πολύ πιο όμορφα και τα κτήρια πιο καλαίσθητα... τα
χρώματα παντού πιο όμορφα... πιο ζωντανά... πιο καθαρά... πιο αρμονικά... πιο τέλεια
θα έλεγα... Η ατμόσφαιρα πολύ καθαρή με ένα ελαφρό ευχάριστο αεράκι και ένα
ανεπαίσθητο, απαλό, και ευχάριστο
"άρωμα"
να είναι διάχυτο παντού,
χωρίς να μπορώ να προσδιορίσω την
πηγή προέλευσης...
Παρατήρησα όμως ένα μοναδικό και παράδοξο στοιχείο που τα χαρακτήριζε όλα το ίδιο !

Δεν φαινόταν να υπάρχει τίποτα "παλαιό" τίποτα "φθαρμένο" τίποτα που να έχει
αλλοιωθεί από τον χρόνο !... Ακόμα και όλα τα αγάλματα που συναντήσαμε, φαινόταν σαν
μόλις να είχαν σμιλευτεί.. και τοποθετηθεί στη θέση τους μόλις τώρα !...
Ήταν όλα τόσο "καινούργια" στη θέα, τόσο "νέα" και τόσο λαμπερά !...

Οι άνθρωποι Ίσως, πιο ψηλοί από το κανονικό και πολύ πιο όμορφοι σε πρώτη θέα... και
το εκπληκτικό, όλοι τους.. Νέοι μεταξύ 20 έως 30 χρονών το πολύ, κατά την πρόχειρη
εκτίμηση μου !... Πουθενά δεν συνάντησα κάποιον ηλικιωμένο, κάποιον γέρο !... Μου
έκανε δε ιδιαίτερη εντύπωση το πόσο καθαρό, υγιές και φωτεινό ήταν το δέρμα όλων !...

Περίεργο μου φαινόταν, έως απίστευτο θα έλεγα, το πόσο χαρούμενοι ήταν Όλοι τους !...
Μα το πιο απίθανο... φαινόταν Όλοι να είναι πραγματικά τόσο ευτυχισμένοι, τόσο
ευδιάθετοι και χαμογελαστοί, που είχε σαν αποτέλεσμα να αλλάξει αμέσως καθολικά και η
δικιά μου διάθεση και συνέλαβα τον εαυτό μου να χαμογελάω συνέχεια, ενώ αισθανόμουν
μια υπέροχη πρωτόγνωρη διάθεση που πήγαζε περίεργα πως, βαθιά από μέσα μου !...

Όση ώρα περπατούσαμε ο Ουριήλ ήταν αμίλητος. Υπέθεσα, ότι ίσως δεν ήθελε να με
διακόψει στα όσα έβλεπα-αισθανόμουν και περιεργαζόμουν με τόση περιέργεια και
έκπληξη, αλλά και τόσα ερωτηματικά και απορίες που προέκυπταν, έτσι σίγουρα
περίμενε την στιγμή, που ήξερε, ότι θα άρχιζα τις ερωτήσεις....

*Και η στιγμή αυτή δεν άργησε μιας και με έπνιγε πλέον η περιέργεια στο που επί τέλους
βρισκόμαστε και που πηγαίνουμε !....*

*----- Πριν απαντήσω στο ερώτημα σου ☐ -ξαφνιάστηκα που Τον άκουσα να μιλάει, προτού
καν ☐ θέσω το ερώτημα - ☐ θέλω να γνωρίζεις ότι εκεί που πηγαίνουμε είναι πολύ
περιορισμένος ο δικός σου χρόνος☐ !....*

Πάλι χωρίς να προλάβω να ρωτήσω, συνέχισε...

*----- Η πρώτη "προσέγγιση" θα είναι γρήγορη... Στον δεύτερο "κύκλο" θα απαντηθούν όλες οι
ερωτήσεις σου !.....*

*Ένωθα κάπως περίεργα, δεν είχα καταλάβει απολύτως τίποτα. ☐ Ούτε γιατί ακριβώς
μιλούσε.... Όμως δεν μου άφησε και καμία άλλη επιλογή με τα όσα είχε πει. ☐ Δεν είχα
λοιπόν παρά να Τον ακολουθήσω στα επόμενα βήματα....*

*Και ξαφνικά όλες οι σκέψεις που υπήρχαν στο μυαλό μου διεκόπησαν απότομα... όταν
ένιωσα ☐ με τρόπο να χάνω την επαφή με το έδαφος !...*

Ίλιγγος !...

*Το έδαφος απομακρυνόταν συνέχεια κάτω από τα πόδια μου... κοίταξα τρομαγμένος στο
πλάι μου... αναζητώντας ασυναίσθητα κάποιο στήριγμα... Ο Ουριήλ ακριβώς δίπλα μου
φαινόταν ατάραχος σαν να μην συμβαίνει τίποτα... αλλά εντάξει, σκέφτηκα, άγγελος είναι
... συνηθισμένος στα ύψη !..... Και αυτή ακριβώς η εύθυμη σκέψη με κράτησε να μην ζαλιστώ
περισσότερο και λιποθυμήσω, μιας και τα ύψη ήταν μία από τις μεγάλες φοβίες μου -με
ιστορικό από παιδί- που δεν έχω καταφέρει να αποβάλλω μέχρι σήμερα...*

*Ξαφνικά ένιωσα πως σταμάτησα να ανεβαίνω και να αιωρούμαι σταθερά ☐ στα 150 μέτρα
περίπου από το έδαφος !☐ Με την άκρη του ματιού μου είδα Τον Ουριήλ να με☐ παρατηρεί
☐ με προσοχή, ☐ ενώ την ίδια ακριβώς στιγμή αρχίσαμε να κινούμαστε προς τα εμπρός με
μικρή ταχύτητα στην αρχή που άρχισε να αυξάνεται με τον χρόνο...*

Καταπληκτικό.. και.. Πρωτόγνωρο ! Για πρώτη φορά είχα την αίσθηση πως πετούσα !... Αλλά γρήγορα κατάλαβα πως δεν ήταν απλά μια αίσθηση αλλά η πραγματικότητα !... Και χωρίς καν να το.. προσπάθω παρά μόνο να το σκέφτομαι, λες και με κατεύθυνε η σκέψη και μόνο !... Όπου εστίαζα το βλέμμα μου εκεί και κατευθυνόμουν !... Άρχισα να το συνηθίζω γρήγορα και να μου αρέσει συνεχώς και περισσότερο !...

Ξαφνικά τράβηξε το βλέμμα μου ένα επιβλητικό μεγάλο κτήριο. Όχι πολύ ψηλό, αλλά διαφορετικό από τα υπόλοιπα, καθώς φαινόταν να είναι όλο "φτιαγμένο" από κρύσταλλο ή πιο σωστά από μεγάλους λίθους κρυστάλλου στο μέγεθος του τσιμεντόλιθου !...

Όσο το παρατηρούσα τόσο και το ζυγώναμε περισσότερο, ώσπου φάνηκε πόσο μεγαλοπρεπές και όμορφο παρουσιαζόταν τώρα που πλέον είχαμε "προσγειωθεί" και πατούσαμε στον υπέροχο, πλημμυρισμένο από χρώματα κήπο, που στεκόταν στο μέσον δύο ημικυκλικών λαμπερών κτηρίων δεξιά και αριστερά, τα οποία "λαμπύριζαν" τα χρώματα της ίριδας σε διαφορετικές γωνίες και επίπεδα, ανάλογα πως εστίαζες το βλέμμα σου.

Γρήγορα, χωρίς να μιλήσουμε καθόλου, βρεθήκαμε σε ένα ημισκότεινο μεγάλο σε διαστάσεις δωμάτιο με λευκά χωνευτά φώτα σε επιλεγμένα σημεία και πολλές, πάρα-πολλές οθόνες σε διαφορετικά μεγέθη ενώ μερικές από αυτές φαινόταν τεράστιες κάτι σαν πολύ μεγάλα Video Walls...στο μέγεθος ενός τοίχου μεγάλου δωματίου !...

Οι περισσότερες οθόνες ήταν ανοιχτές αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω τι ακριβώς έδειχναν.

Έβλεπα πολλά και διαφορετικά, κάπως γνωστά αλλά και άγνωστα σύμβολα και σχήματα, ενώ παρατήρησα μερικές οθόνες να έχουν μόνο ένα σταθερό και έντονο χρώμα συνεχώς.

-----'Ελα !.. Κάθισε εδώ, είπε σε μια στιγμή Ο Ουριήλ και μου έδειξε λίγο πιο μπροστά μια σειρά από ψηλές -για μένα- μεγάλες και αναπαυτικές πολυθρόνες σε απόσταση ενός μέτρου η μία από την άλλη.

Κοιτούσα χωρίς να καταλαβαίνω την οθόνη που ήταν μπροστά μου. Το μόνο που έβλεπα ήταν ένα γεωμετρικό σχήμα που έμοιαζε αλλά δεν ήταν ακριβώς πυραμίδα...

Ξαφνικά η μεγάλη οθόνη άναψε και σχηματίστηκαν τρεις σειρές από πίνακες μάλλον συγκριτικοί μεταξύ τους, όπως κατάλαβα, γιατί ήταν γραμμένοι στα ελληνικά όπως φαινόταν με την πρώτη ματιά !.. Και το λέω αυτό γιατί τα γράμματα έμοιαζαν μεν με

Ελληνικά δεν ήταν όμως πολύ ευανάγνωστα...Θα έπρεπε να ήταν λίγο πιο μεγάλα και να φαινόταν πιο καθαρά για να είμαι απόλυτα σίγουρος...

Ο Ουριήλ εξακολουθούσε να είναι σιωπηλός και να στέκεται όρθιος σε μικρή απόσταση στο πλάι της οθόνης.

Ξαφνικά ο πρώτος στη σειρά αριστερός πίνακας άρχισε να μεγεθύνει έως ότου κάλυψε τα τρία τέταρτα της οθόνης. □ Αρχισα να διαβάζω τα κεφαλαία γράμματα της πρώτης σειράς..
" ΗΛΑ ΓΕΜ ΑΝ ΗΘΑ ΣΟΡΕ ΤΥΕΔ ΣΟΜ ΘΑΤΣ ΥΟΜΟ ΔΒΕ ΑΤΝΟ ΖΙΡΟ ".....
Ακολουθούσαν τρεις σειρές, που μου θύμιζαν ιερογλυφικά, □ με πολλούς αριθμούς και άγνωστα σύμβολα...

Κοίταξα Τον Ουριήλ..

----- Τους αριθμούς αγνόησε τους□ Δεν μπορείς σε αυτόν □ τον ορίζοντα που βρίσκεσαι τώρα, να τους καταλάβεις !... Όμως τα γράμματα νομίζω ότι είναι εύκολο για σένα, έτσι δεν είναι ? ... Άλλωστε είναι Ελληνικά !....

Ένωσα μεγάλη αμηχανία...□ Δεν καταλάβαινα τίποτα !
Όμως ήταν αδύνατον να μην μιλάει σωστά□ Ο Αρχάγγελος !....

Εστίασα με προσοχή στα γράμματα.□ Ναι μουρμούρισα στον εαυτό μου, είναι γράμματα του Ελληνικού αλφαβήτου !.... Όμως οι φράσεις.... δεν....δεν... καταλαβαίνω....

Και τότε ξαφνικά, σαν ένας σπινθήρας στο μυαλό μου να άναψε και έλυσε τον γρίφο.... Όλα μου φάνηκαν γνωστά και τόσο εύκολο να τα διαβάσω....

" ΜΕΓΑΛΗ ΑΘΗΝΑ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΒΔΟΜΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑ " !..... Διάβασα δυνατά !....

Ένας απλός αναγραμματισμός !....Και οι διπλές διακοπές στις φράσεις που έπρεπε να ενωθούν για να ολοκληρωθούν, ήταν η φαινομενική δυσκολία στην πρώτη ματιά... άρα λοιπόν□ Ο Ουριήλ είχε και πάλι δίκιο....

Γύρισα και Τον κοίταξα... Το πρόσωπό Του έμοιαζε να είναι ακόμα πιο φωτεινό !... Και με το νεύμα που έκανε ένιωσα ότι επιβράβευσε την προσπάθεια μου !...

----- Οι πίνακες που ακολουθούν είναι άπειροι στον αριθμό, αλλά όχι για σένα. Εσύ θα δεις και θα διαβάσεις μόνο μερικούς από αυτούς. Αυτούς και μόνον που μπορείς να κατανοήσεις στον κλωβό της ανθρώπινης διάστασης που βιώνεις και σε αντιδιαστολή με τον Ορίζοντα που βρίσκεσαι αυτή την στιγμή "μεταλλαχτικά" και "προσωρινά"....

Περίπου κατάλαβα τι εννοούσε αλλά αν έλεγα ότι κατάλαβα ακριβώς τι μου είπε θα έλεγα απλά ψέματα...

Στην συνέχεια όμως... και Ξαφνικά, τα απρόσμενα και απροσδόκητα λόγια Του σαν μεταλλικά πυρωμένα βέλη "συγκρούστηκαν" "κτύπησαν" και "πύρωσαν" σε απίστευτο βαθμό την ψυχή μου....

*----- Θα μπορούσα αυτή τη στιγμή να σε βγάλω και να σε ελευθερώσω από τον σατανικό κλωβό σου-την ανθρώπινη φυλακή σου και να έβλεπες και να καταλάβαινες τα πάντα και να αισθανόσουν, να ζούσες **ΟΛΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΡΧΟ ΣΟΥΝ ΣΤΟΝ***

A
ΛΗΘΙΝΟ

K
ΟΣΜΟ... όμως τότε, Δεν θα μπορούσες να επιστρέψεις πίσω.... στην φυλακή σου και στον Ψεύτικο κόσμο του Ιαλδαβαώθ του Εωσφόρου/Σατανά και ψεύτικου αυτόκλητου Θεού σου... και εσύ Πρέπει να επιστρέψεις....

Γι αυτό σου είπα προηγουμένως ότι ο χρόνος σου είναι πολύ περιορισμένος γιατί πρέπει ακόμα να δεις πολλά πριν γυρίσεις πίσω !.....

Είχα συνηθίσει πλέον στα απροσδόκητα, τα παράξενα και τα απίστευτα που συνέβαιναν συνεχώς, όμως αυτή τη φορά συγκλονίστηκα ιδιαίτερα και Λυπήθηκα αφάνταστα... σε βαθμό που ο πόνος που ένιωθα στην ψυχή μου έκανε Τον Ουριήλ να έλθει κοντά μου και να μου πιάσει το χέρι !... Αυτή η κίνηση, που δεν την περίμενα και η απίστευτη ενέργεια που μου μετέδωσε Ο Αρχάγγελος με αιφνιδίασε, αλλά και με προσγείωσε πάλι στο "επίπεδό" μου...και στην "Προσωρινή Πραγματικότητα" όπως είπε Ο Ουριήλ...

Όμως ο πόνος που ένιωθα στην ψυχή μου εξακολουθούσε, στην σκέψη ότι θα γύριζα πάλι Πίσω.....

ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ.... [Αποσπάσματα] - Κ,*

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Πέμπτη, 08 Οκτώβριος 2020 18:20

Συνεχίζεται.....